Пробило годину і вразив мене
ясний металевий удар.
Стенувшись, відчув я: мій розум збагне
пластичного дня весь чар.

Ніщо не звершиться, докіль не знайду
речам всім вислів і чин.
Мій зір вже дозрів,— як свою молоду,
обійме річ бажану він.

Ніщо не мале тут — змалюю я все
великим на тлі золотім.
Може, душу чиюсь мій порив піднесе
вгору над долом земним...

1899

Перекладач: Микола Бажан